04.04.2015 г. / 08:10:50

Вяра

Устроение на греховната сфера

След като се отвърне от Бога, човек спира вниманието единствено на себе си и поставя себе си за главна цел на своя живот и дейност.

Това вече е и поради факта, че след като е изоставил Бога, за него не съществува нищо по-висше от него самия, и особено поради това, че **след като по-рано е получил от Бога всяка пълнота, а сега е опустял от Него, той бърза и се грижи как и с какво да се изпълни. Образувалата се в него чрез отпадането от Бога, пустота непрестанно разпалва незадоволима с нищо, неопределена, но непрестанна жажда.**

Човекът е станал бездънна пропаст; с всички сили се мъчи да запълни тази бездна - но не вижда и не чувства напълване. **Поради това през целия си живот той е в пот, труд и големи подвизи, зает е с разнообразни неща, в които очаква да намери утоляване на изгарящата го жажда**. Тези неща поглъщат цялото му внимание, цялото му време и цялата му дейност. Те са първото благо, в което той живее със сърцето си. Оттук се разбира защо човек, поставяйки си за

изключителна цел себе си, никога не е в себе си,а постоянно е извън, в сътворените или изобретени от суетата неща.
Отпаднал е от Бога, Който е пълнота на всичко; сам е пуст; останало му е като че ли да се разлее по безкрайно разнообразните неща и да живее в тях. Така грешникът жадува, грижи се, суети се за неща извън себе си и извън Бога, за много и разнообразни неща.
Затова характерната черта на греховния живот е, при безгрижие относно спасението, грижа за много неща, многогрижие (Лук. 10:41).
Оттенъците и нюансите на това многогрижие зависят от свойствата на образувалите се в душата пустоти.
Пустотата на ума, забравил за Единия, Който е всичко, ражда грижа за многознаене, разследване,изследвания, любопитство.
Пустотата на волята, лишила се от притежаване на Единия, Който е всичко, ражда желание за много неща, **стремеж към притежаване на много неща или притежаване на всичко, така че всичко да бъде в наша воля, в наши ръце: това е любов към притежаването**.
Пустотата на сърцето, лишило се от наслаждаването на Единия, Който е всичко, формира жажда за много и разнообразни удоволствия или търсене на онези безбройни предмети, в които очакваме да намерим наслада за вътрешните и външните си сетива. **Така грешникът, намирайки се непрестанно в грижи за много знаене, много притежаване и много наслаждаване, се наслаждава, придобива, любопитства. Това е кръговрат, в който той се върти през целия си живот**. Любопитството примамва сърцето, очаква да вкуси удоволствие и увлича волята. **Че това е така всеки може да провери сам, като извърши наблюдение над движенията на душата си в продължение поне на един ден**.
Грешникът би пребивавал в този кръговрат, ако бъде оставен сам такава е природата ни, когато се намира **под робството**

на греха. **Но този кръговрат се увеличава и усложнява хилядократно поради това, че грешникът не е сам**. **Съществува цял свят от лица, които само това и правят - любопитстват, наслаждават се, придобиват, които за тази цел са систематизирали всички начини за това, подчинили са ги на закони, поставили са ги като необходимост за всички, принадлежащи към тяхната сфера**, които при взаимния съюз, достигайки неизбежно до съприкосновение, се трият един в друг и при това търкане само повдигат на десета,стотна и хилядна степен любопитството, любовта към притежаването и самонаслаждаването, като поставят в тяхното разпалване цялото си щастие, блаженство и живот. Това е суетният свят, чиито занимания, обичаи,правила, връзки, език, увеселения, развлечения, разбирания - всичко, от най-малкото до най-голямото, е пропито от духа на тези три изчадия на многогрижието, за които вече бе казано, и представлява безотрадно крушение на духа на светолюбците. **Намирайки се в жив съюз с целия този свят, всеки грешник се оплита в хиляди пъти сплетената му мрежа, омотава се дълбоко, дълбоко в нея, така че и самият той не се вижда**.

Тежко бреме лежи върху цялата личност на грешника светолюбец и върху всяка негова част, така че **той няма сили да шавне дори мъничко не по светски, защото тогава ще трябва да повдигне сякаш многотонна тежест**. Затова и никой не се захваща и никой не мисли да се захваща с такава непосилна работа, **но всички живеят, движейки се по релсите, в които са попаднали.**

За още по-голяма беда, светът си има свой княз, уникален по лукавство, злоба и опитност в измамите. **Чрез плътта и материалността, с които душата се е смесила след падението, той има свободен достъп до нея и като се приближи, разпалва по различни начини в нея**

любопитство, любов към притежаване, сластолюбива самоутеха; с различните си съблазни я държи постоянно в тях, с различни подучвания внушава планове за задоволяването им и после или помага да ги осъществи, или ги осуетява с посочването на други, по-силни планове, все с една цел - да удължи и да задълбочи пребиваването в тях.
Това представлява всъщност редуването на светските неуспехи и успехи, неблагословени от Бога.

Този княз има цяло пълчище слуги,подчинени на себе си духове на злобата.
Всеки миг те се носят бързо по всички краища на обитаемия свят,
за да посеят тук едно, там - друго, **да омотаят по-дълбоко оплетените в мрежите на греха**, да подновят изтънелите и скъсаните нишки и най-вече - за да бдят **да не би на някого да му хрумне да се освободи от техните вериги и да излезе на свобода**. В последния случай те бързо се стичат около своеволника, отначало по един, **после на отряди и легиони**, а накрая - цяло пълчище, и това - в различни видове и по различни начини, за да затворят всички изходи, да ремонтират нишките и мрежите и, според друго сравнение, пак да блъсне в бездната започналия да се измъква от нея по стръмнината. **В това невидимо царство на духовете съществуват специални тронни места, където се съставят планове, получават се разпореждания приемат се отчети с одобрение или укор към извършителите**.
Това са така наричаните дълбини сатанински,по израза на свети Иоан Богослов (Откр. 2:24).
На земята, сред царството им от хора, тези места са съюзи на злодейци, развратници и най-вече неверници кощунници, които на дело, с думи и писания разливат навсякъде греховен мрак и закриват Божията светлина.

Органът, чрез който те изразяват тук своята воля и власт, е **съвкупност от светски обичаи, пропити от греховни стихии, които винаги замайват човека и го отвличат от Бога**.

Това е устроението на греховната сфера!

Всеки грешник е целият в нея, но бива държан предимно от едно нещо. И това едно нещо понякога може да бъде доста сносно на външен вид и дори заслужаващо одобрение. **Сатаната има една-единствена грижа** -това, с което човек целият е зает, където са неговите съзнание, внимание, сърце - **да бъде не единствено и изключително Бог, а нещо извън Него, та като се привърже към него с ум, воля и сърце, да го има вместо Бога** и **само за него да се грижи**, от него да се интересува, на него да се наслаждава и него да притежава.

Тук не само плътските и душевните страсти, но и благовидни неща, като например **склонност към науката, изкуството, обществено-политическия живот, могат да служат като вериги**, с които сатаната държи ослепените грешници в своя власт и не им дава да се опомнят.

Ако погледнем грешника, вътрешното му състояние и нагласа, ще се окаже, че той понякога знае много, **но е сляп по отношение на Божиите дела и по отношение на делото на своето спасение**; че макар непрестанно да е в грижи и безпокойства, **той е пасивен и безгрижен по отношение на устройването на своето спасение**; че макар непрестанно да изпитва тревоги или наслади на сърцето, е напълно **безчувствен към всичко духовно**. В резултат на това, всички сили на съществото са поразени и **в грешника преобладават ослепяване, нехайство и безчувственост**. Той не вижда състоянието си и поради това не чувства и опасността на положението си; не чувства опасността, а поради това не се старае и да се избави от нея. **И през ум не му минава, че трябва да се промени и да се спаси. Той е**

напълно и непоклатимо убеден, че при него всичко е наред, че няма какво да желае, че всичко трябва да остане така, както си е. И затова счита за излишно всяко напомняне за друг начин на живот, не му обръща внимание и дори не може да разбере за какво му е **страни от него и го избягва**.

---

buditeli.info © 2017